

Bruksela, 17 maja 2018 r.
(OR. en)

9025/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0149 (NLE)

TRANS 204

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	16 maja 2018 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2018) 288 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu do Umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2018) 288 final.

Załącznik: COM(2018) 288 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 16.5.2018 r.
COM(2018) 288 final

2018/0149 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu do Umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Umowa INTERBUS w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami¹ weszła w życie w dniu 1 stycznia 2003 r. Umowę następnie znowelizowano, w celu dostosowania jej do postępu technicznego i legislacyjnego, decyzją nr 1/2011² Komisji Mieszanej ustanowionej na mocy umowy.

Zakres umowy INTERBUS obejmuje obecnie międzynarodowe okazjonalne przewozy pasażerów autokarami i autobusami. W dniu 5 grudnia 2014 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia rokowań, w imieniu Unii Europejskiej, która jest Umawiającą się Stroną umowy INTERBUS, w celu rozszerzenia zakresu umowy na regularne i regularne specjalne przewozy pasażerów (podlegające wymogowi uzyskania zezwolenia). Proponowany tekst przedstawiony w załączniku do niniejszej decyzji Rady jest zgodny z udzielonym przez Radę upoważnieniem do podjęcia rokowań.

Z Umawiającymi się Stronami przeprowadzono trzy sesje negocjacyjne w porozumieniu ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę. Państwa członkowskie zostały zaproszone do udziału w każdej sesji w roli ekspertów.

Na posiedzeniu w dniu 10 listopada 2017 r. uczestniczące w nim Umawiające się Strony uzgodniły stabilną i sfinalizowaną wersję tekstu, po wprowadzeniu w nim kilku zmian podczas posiedzenia. W posiedzeniu uczestniczyły trzy Umawiające się Strony z Europy Wschodniej i Południowo–Wschodniej (Czarnogóra, Republika Mołdawii i Ukraina). Ponadto jedna z Umawiających się Stron (Albania) wyraziła uprzednio w formie pisemnej pozytywną opinię na temat tekstu. Uzgodniono okres potrzebny na złożenie podpisów.

Regularne i regularne specjalne międzynarodowe przewozy pasażerów autokarami i autobusami są ważnymi sektorami oferującymi europejskim obywatelom przystępne cenowo usługi w zakresie mobilności. Ich dalszy rozwój także poza terytorium UE będzie w równym stopniu korzystny dla obywateli UE, turystów zagranicznych, sektora turystyki i regionów europejskich. Rozwój ten ograniczają różnice w dwustronnych umowach między państwami członkowskimi a państwami trzecimi, które utrudniają proces udzielania zezwoleń i wykonywanie międzynarodowych przewozów regularnych i regularnych specjalnych. Jest to najbardziej widoczne w przypadku regularnych przewozów na długich trasach międzynarodowych przebiegających przez kilka krajów.

Dostęp do rynku dla podmiotów oferujących przewozy regularne i regularne specjalne powinien być przyznawany, jak określono w projekcie protokołu, w ramach jednolitej procedury udzielania zezwolenia, z zastrzeżeniem wdrożenia dorobku prawnego UE w dziedzinie drogowego transportu pasażerskiego, w tym bezpieczeństwa drogowego,

---

¹ Dz.U. L 321 z 26.11.2002, s. 11.

² Decyzja nr 1/2011 Komisji Mieszanej utworzonej w ramach Umowy Interbus o międzynarodowych okazjonalnych przewozach pasażerów autokarami i autobusami z dnia 11 listopada 2011 r. w sprawie przyjęcia regulaminu i dostosowania załącznika 1 do Umowy dotyczącego warunków mających zastosowanie do przewoźników drogowego transportu pasażerskiego, załącznika 2 do Umowy dotyczącego norm technicznych mających zastosowanie do autobusów i autokarów oraz wymagań dotyczących przepisów socjalnych, o których mowa w art. 8 Umowy (2012/25/UE) (Dz.U. L 8 z 12.1.2012, s. 38).

przepisów technicznych, kwalifikacji kierowców, przepisów socjalnych, praw pasażerów, ochrony środowiska i dostępu do zawodu.

Umowa INTERBUS będzie nadal obowiązywać bez zmian w odniesieniu do międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami.

Protokół obejmuje jedynie postanowienia konieczne do rozszerzenia zakresu umowy INTERBUS na międzynarodowe regularne i regularne specjalne przewozy pasażerów autokarami i autobusami (wymagające zezwoleń). Nie zmieniono ani nie powtórzono w nim wspólnych postanowień, zawarto natomiast odesłania do stanowiących podstawę postanowień w umowie INTERBUS. To oraz fakt, że Umawiające się Strony mogą podpisać i ratyfikować protokół lub przystąpić do niego wyłącznie po podpisaniu i ratyfikowaniu umowy INTERBUS lub przystąpieniu do niej, stanowi gwarancję, że postanowienia umowy INTERBUS zostały zaakceptowane i są stosowane przez Umawiające się Strony w momencie podpisywania i ratyfikacji protokołu lub przystępowania do niego.

Oprócz Unii Europejskiej Umawiającymi się Stronami umowy INTERBUS są: Republika Albanii, Bośnia i Hercegowina, była jugosłowiańska republika Macedonii, Republika Mołdawii, Czarnogóra, Republika Turcji i Ukraina, państwa te mogą zatem podpisać i ratyfikować protokół lub przystąpić do niego.

Uwzględniono doświadczenia zdobyte w ramach istniejących umów dotyczących transportu drogowego, na przykład w ramach partnerstw między przewoźnikami mającymi siedzibę na obsługiwanych wspólnie terytoriach.

Pod pewnymi warunkami Umawiająca się Strona lub państwo członkowskie Unii Europejskiej może postanowić, bez dyskryminacji, że wszelkie regularne i regularne specjalne przewozy drogowe pasażerów z miejscem rozpoczęcia lub zakończenia przewozu na terytorium tego państwa będą podlegały porozumieniom w ramach partnerstwa między przewoźnikami obsługującymi miejsce rozpoczęcia i miejsce zakończenia takich przewozów regularnych lub regularnych specjalnych.

Przewoźnicy mający siedzibę w państwie będącym Umawiającą się Stroną lub państwie członkowskim Unii, przez które przebiega trasa przewozu i w którym pasażerowie są zabierani lub wysadzani, mogą przystąpić do takich partnerstw, jeżeli tak postanowią.

W projekcie protokołu przywołano przepisy Unii Europejskiej (rozporządzenie (WE) nr 1071/2009³) dotyczące sankcji i najpoważniejszych naruszeń, a także konieczności spełnienia czterech warunków dostępu do zawodu przewoźnika drogowego osób (rzeczywista i stała siedziba, dobra reputacja, zdolność finansowa oraz kompetencje zawodowe).

W projekcie protokołu powołuje się Komisję Mieszaną w celu ułatwienia zarządzania protokołem. Postanowienia dotyczące Komisji Mieszanej ustanowionej na mocy umowy INTERBUS stosuje się odpowiednio do Komisji Mieszanej powołanej na mocy protokołu. W związku z tym Komisja Mieszana powołana na mocy protokołu zajęłaby się w szczególności przyszłymi nieznacznymi dostosowaniami pod względem technicznym i prawnym dotyczącymi tylko protokołu. Komisja Mieszana powinna także przyjąć własny regulamin. Ponadto w samym proponowanym protokole powierza się Komisji Mieszanej

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 51).

zadania w zakresie przyjmowania i dystrybucji informacji, dokonywania co pięć lat oceny funkcjonowania protokołu oraz działań, jakie należy podjąć, w przypadku gdy Umawiająca się Strona spoza Unii przystępuje do Unii Europejskiej.

Zgodnie z projektem protokołu okres ważności zezwolenia na międzynarodowe przewozy regularne i regularne specjalne nie może być dłuższy niż pięć lat.

Sam proponowany protokół zostałby zawarty na okres pięciu lat, poczynając od dnia jego wejścia w życie. Okres obowiązywania protokołu zostanie automatycznie przedłużony na kolejne okresy pięciu lat w odniesieniu do tych Umawiających się Stron, które nie wyrażą woli nieprzedłużania go.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Proponowany protokół jest spójny z unijną wspólną polityką transportową. Obejmuje on stosowne elementy rozporządzenia (WE) nr 1073/2009⁴ dostosowane do celów umowy międzynarodowej.

W projekcie protokołu przewidziano dalszą harmonizację ram międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów autokarowych i autobusowych.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Proponowany protokół jest spójny z unijną polityką sąsiedztwa i stosunkami zewnętrznymi.

Projekt protokołu jest również spójny z obowiązującymi umowami, takimi jak umowy o unii celnej, umowy przedakcesyjne i układy o stowarzyszeniu, oraz służy zapewnieniu otoczenia regulacyjnego, w obrębie którego UE i pozostałe Umawiające się Strony umowy INTERBUS mogą mieć wzajemny dostęp na jednolitych zasadach do swoich rynków międzynarodowych pasażerskich przewozów regularnych i regularnych specjalnych.

- **Postanowienia podatkowe**

Zbliżenie przepisów celnych i podatkowych w projekcie protokołu ma, z uwagi na ich cel i treść, charakter jedynie drugorzędny i pośredni w stosunku do celów polityki transportowej, którym służy protokół.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawę prawną stanowi Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), a w szczególności materialną podstawę prawną – art. 91 TFUE w związku z art. 218 ust. 5 TFUE.

- **Pomocniczość**

Przystąpienie Unii do protokołu rozszerzającego zakres obowiązującej międzynarodowej wielostronnej umowy, której Unia jest Umawiającą się Stroną, może zostać przyjęte jedynie przez samą Unię, która w związku z tym posiada wyłączną kompetencję w tym zakresie.

---

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 88).

Niniejszy protokół zastępuje odpowiednie postanowienia umów dwustronnych dotyczących regularnych i regularnych specjalnych przewozów drogowych pasażerów, zawartych między Umawiającymi się Stronami oraz między państwami członkowskimi Unii a Umawiającymi się Stronami spoza UE. W protokole dopuszczono jednak możliwość utrzymania przez okres pięciu lat ważności istniejących zezwoleń wydanych na podstawie umów dwustronnych, zanim zostaną one zastąpione postanowieniami protokołu.

- **Proporcjonalność**

Postanowienia projektu protokołu są proporcjonalne i niedyskryminujące, a także mają wzajemne zastosowanie do wszystkich Umawiających się Stron (włącznie z UE). Służą one ograniczeniu ewentualnej nieuczciwej konkurencji oraz usunięciu z dróg zdezelowanych pojazdów i przewoźników niespełniających wymogów.

Akty prawne, o których mowa w projekcie protokołu, został już przyjęte przez Unię Europejską.

- **Wybór instrumentu**

Jak przewidziano w art. 218 ust. 5 TFUE, właściwy instrument stanowi decyzja Rady.

3. GROMADZENIE I WYKORZYSTANIE WIEDZY EKSPERCKIEJ ORAZ OCENA SKUTKÓW/UPROSZCZENIE

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej oraz ocena skutków**

Komisja nie przeprowadziła oceny skutków ani nie skorzystała z pomocy ekspertów zewnętrznych. Rozszerzenie zakresu umowy INTERBUS na międzynarodowe regularne i regularne specjalne przewozy pasażerów autokarami i autobusami przyczyni się do rozszerzenia geograficznego zakresu wdrażania dorobku prawnego Unii Europejskiej w dziedzinie drogowego transportu pasażerskiego.

Będzie to miało korzystny wpływ pod względem gospodarczym i społecznym na sektor transportu pasażerskiego i turystykę. Zwiększone natężenie ruchu drogowego będzie miało prawdopodobnie umiarkowany wpływ na środowisko.

Tak jak dotychczas przewoźnikami mogą być MŚP z mniejszymi taborami autokarowymi lub autobusowymi albo większe przedsiębiorstwa z większymi taborami.

Specjalny komitet powołany przez Radę był na bieżąco informowany o postępach w rokowaniach, a eksperci z państw członkowskich uczestniczyli w rokowaniach z Umawiającymi się Stronami spoza UE.

- **Uproszczenie**

Ujednolicenie procedur uzyskiwania zezwoleń na międzynarodowe regularne i regularne specjalne przewozy pasażerów autokarami i autobusami uprości prowadzenie działalności w zakresie takich przewozów.

4. WPLYW NA BUDŻET

Brak.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Ocena i sprawozdania

W art. 16 projektu protokołu przewidziano, że Komisja Mieszana powołana na mocy art. 18 protokołu ma co pięć lat dokonywać oceny funkcjonowania protokołu.

• Dalsza procedura

Komisja uznaje za konieczne wszczęcie procedury w celu podpisania, a następnie zawarcia protokołu. W związku z tym Komisja niniejszym przedkłada Radzie niniejszy wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania protokołu do umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami.

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Szczegółowe przepisy proponowanej decyzji Rady:

- W art. 1 projektu decyzji Rady przewidziano podpisanie, w imieniu Unii Europejskiej, protokołu do umowy INTERBUS dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami.
- W art. 2 upoważniono Sekretariat Generalny Rady do ustanowienia instrumentu pełnomocnictwa do podpisania protokołu, z zastrzeżeniem jego zawarcia, dla osoby wskazanej (osób wskazanych) przez negocjatora protokołu.
- W art. 3 określono termin wejścia w życie decyzji Rady.

Szczegółowe postanowienia zawarte w załączniku do proponowanej decyzji Rady:

- W art. 1 określono zakres stosowania protokołu dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów drogowych pasażerów z miejscem rozpoczęcia lub zakończenia przewozu w państwie będącym Umawiającą się Stroną, w którym przewoźnik ma swoją siedzibę i w którym pojazdy są zarejestrowane lub przez które przebiega trasa przewozu i w którym pasażerowie są zabierani lub wysadzani bądź też przez które przebiega trasa przewozu, ale pasażerowie nie są zabierani ani wysadzani. Zabroniono wszelkich form kabotażu.
- Art. 2 zawiera klauzulę o niedyskryminacji.
- Art. 3 zawiera definicje.
- Art. 4 zawiera odesłanie do załącznika 1 do umowy INTERBUS dotyczącego przepisów mających zastosowanie do przewoźników drogowego transportu pasażerskiego.
- Art. 5 zawiera odniesienie do załącznika 2 do umowy INTERBUS dotyczącego warunków technicznych mających zastosowanie do pojazdów.
- Art. 6 zawiera postanowienia dotyczące międzynarodowych przewozów regularnych i regularnych specjalnych wymagających zezwolenia. Przewidziano w nim między innymi możliwość podjęcia przez Umawiającą się Stronę lub państwa członkowskie Unii Europejskiej decyzji o uczynieniu regularnych lub regularnych specjalnych przewozów między Umawiającymi się Stronami przedmiotem porozumień w ramach partnerstw między przewoźnikami z miejsca rozpoczęcia i zakończenia przewozu. Przewoźnicy z państw będących Umawiającymi się Stronami lub państw

członkowskich, przez które przebiega trasa przewozu i w którym pasażerowie są zabierani lub wysadzani, mogą przystąpić do takich partnerstw, jeżeli tak postanowią.

- Art. 7 stanowi, że rozdziały V i VI umowy INTERBUS zawierające postanowienia socjalne oraz postanowienia celne i podatkowe mają zastosowanie do protokołu.
- W art. 8 określono organ wydający zezwolenia, otrzymujących zezwolenia, okres ważności zezwolenia, elementy, jakie musi ono zawierać oraz warunki wykorzystywania dodatkowych pojazdów w tymczasowych i wyjątkowych okolicznościach.
- W art. 9 określono procedurę składania wniosku o zezwolenie.
- W art. 10 przewidziano procedurę udzielania zezwolenia, w tym kontakty między odpowiednimi właściwymi organami, udzielanie zezwolenia i jedyne dopuszczalne podstawy odrzucenia wniosku.
- W art. 11 określono zasady przedłużania ważności zezwolenia lub wprowadzania w nim zmian.
- W art. 12 zawarto postanowienia dotyczące wygaśnięcia zezwolenia.
- W art. 13 określono obowiązki przewoźników.
- Art. 14 stanowi, że Umawiające się Strony powinny zapewnić, by przewoźnicy stosowali się do odpowiednich postanowień.
- Art. 15 (w związku z art. 8 ust. 9) zawiera wykaz dokumentów, które należy przechowywać w pojeździe.
- W art. 16 określono okres obowiązywania protokołu (5 lat), podlegający milczącemu przedłużeniu na kolejne okresy 5 lat, i przewidziano okresowe oceny funkcjonowania protokołu.
- Art. 17 dotyczy pięcioletniego okresu przejściowego dla obecnych regularnych i regularnych specjalnych drogowych przewozów pasażerskich wykonywanych na podstawie umów dwustronnych, ratyfikacji lub zatwierdzenia protokołu oraz depozytariusza protokołu, wejścia w życie protokołu, wypowiedzenie go, a także języków.
- W art. 18 powołuje się Komisję Mieszaną do celów zarządzania protokołem.
- W art. 19 przewidziano procedurę, w przypadku gdy Umawiająca się Strona protokołu będąca państwem spoza Unii przystępuje do Unii Europejskiej.
- Art. 20 dotyczy otwarcia protokołu do podpisu i stanowi, że do protokołu można przystąpić lub go ratyfikować dopiero po podpisaniu lub ratyfikacji umowy INTERBUS lub przystąpieniu do niej.
- Art. 21 stanowi, że po wejściu w życie protokołu każda Umawiająca się Strona umowy INTERBUS może do niego przystąpić.
- W art. 22 określono, że załączniki do protokołu stanowią jego integralną część.
- Załączniki 1 i 2 do protokołu odnoszą się do załączników 1 i 2 do umowy INTERBUS. W załączniku 1 wyeksponowano i przywołano w szczególności przepisy Unii Europejskiej dotyczące praw pasażerów i kontroli oraz sankcji w przypadku najpoważniejszych naruszeń, jak również warunki dostępu do zawodu.

- Załącznik 3 zawiera wzór wniosku o zezwolenie na międzynarodowe przewozy regularne lub regularne specjalne.
- Załącznik 4 zawiera wzór zezwolenia na międzynarodowe pasażerskie przewozy regularne lub regularne specjalne.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu do Umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91 w związku z jego art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej¹,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Rady 2002/917/WE² Umowa w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) została zawarta w imieniu Unii w dniu 3 października 2002 r. i weszła w życie w dniu 1 stycznia 2003 r.³.
- (2) W dniu 5 grudnia 2014 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia rokowań z Republiką Albanii, Bośnią i Hercegowiną, byłą jugosłowiańską republiką Macedonii, Czarnogórą, Republiką Mołdawii, Republiką Turcji i Ukrainą w sprawie protokołu do umowy INTERBUS dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami.
- (3) Rokowania zostały pomyślnie zakończone na posiedzeniu Umawiających się Stron umowy INTERBUS w dniu 10 listopada 2017 r.
- (4) Protokół powinien ułatwić świadczenie przewozów regularnych, jak i regularnych specjalnych między Umawiającymi się Stronami umowy INTERBUS, a tym samym przyczynić się do poprawy połączeń transportu pasażerskiego między nimi.
- (5) W zakresie postanowień ogólnych, w szczególności działalności Komisji Mieszanej, oraz w celu ułatwienia jego stosowania, projekt protokołu w dużej mierze odzwierciedla postanowienia zawarte w umowie INTERBUS.
- (6) Aby nadmiernie nie opóźniać czerpania z niego korzyści i analogicznie do postanowień umowy INTERBUS, w protokole przewidziano jego wejście w życie, w odniesieniu do Umawiających się Stron, które go zatwierdziły lub ratyfikowały,

---

¹ COM(2018) 288.

² Decyzja Rady 2002/917/WE z dnia 3 października 2002 r. w sprawie zawarcia Umowy Interbus w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (Dz.U. L 321 z 26.11.2002, s. 11).

³ Dz.U. L 321 z 26.11.2002, s. 44.

w przypadku jego zatwierdzenia lub ratyfikowania przez co najmniej cztery Umawiające się Strony, w tym Unię.

- (7) W związku z tym należy podpisać w imieniu Unii protokół do umowy INTERBUS dotyczący międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami, z zastrzeżeniem jego zawarcia w późniejszym terminie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii podpisanie Protokołu do Umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami, z zastrzeżeniem jego zawarcia.

Tekst protokołu do podpisania załączony jest do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Sekretariat Generalny Rady ustanawia instrument pełnomocnictwa do podpisania protokołu, z zastrzeżeniem jego zawarcia, dla osoby wskazanej (osób wskazanych) przez negocjatora protokołu.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*